

inden, men hendes Moder, den saa højt elskede og ærede Grundlægger og Fører for vor Union, vilde endnu være fængslet. Hver Morgen læste vi ængstelige vor Avis igennem, og tilsidst fandt vi den Nyhed, at baade Mrs og Miss Pankhurst blev frigivne paa samme Tid tilligemed Mrs Leigh.

Da de alle kom ud af Fængslet samme Dag, medens vi havde beregnet, at kun Miss Pankhurst blev frigiven, maatte vi gøre nogle Ændringer i vore Forberedelser. Vi udsatte vor Procession til efter Frokosten. Ved denne var henved 500 Personer tilstede, som viste en stor Enthousiasme for de Fængslede. I vor Procession blev vort Flag baaret foran; derefter kom Unionens Bestyrelse fire og fire i Rækken; derpaa andre af Unionens Medlemmer klædte i Purpur, Hvidt og Grønt; efter disse kom 5 ridende Damer paa hvide Heste. Nu kom den rigt dekorerede Vogn, i hvilken Mrs Pankhurst, Miss Pankhurst og Mrs Leigh sad. Efter Vognen fulgte atter flere Ryttersker paa hvide Heste og Medlemmer af Unionen tilfods. Tætte Skarer havde samlet sig for at se Processionen drage forbi, og atter og atter raabte Mængden Hurra for de fængslede Kvinder.

Samme Dags Aften var der et Massemode i et af de største Lokaler, der er til at opdrive i London. Skøndt man kun havde haft 4 Dage til at forberede Mødet, var Salen overfyldt. Mrs og Miss Pankhurst samt Mrs Leigh fik en enthousiastisk Ovation, da de kom ind paa Tribunen, og hele Forsamlingen rejste sig op og raabte Hurra for dem.

Modet aabnedes med, at man forærede Miss Christabel Pankhurst en Silke Fane i Unionens Farver. Paa Stangen til Fanen var indgraveret de hovedsagelige Datoer i hendes og i Unionens Liv. Miss Annie Kenney som den ene af de to først fængslede Kvinder fra »Women's Social and Political Union«, (Miss Christabel Pankhurst var den anden) overrakte hende Fanen i Unionens Navn. Miss Kenney forklarede til de tilstedeværende Fremmede, hvad Mening var med de af Unionen valgte Farver. Purpuren betød: det kongelige Blod, som flyder i enhver Kvindes Aarer, der kæmper for Friheden; den hvide Farve: Renhed i det offentlige som i det private Liv; og den grønne: Haabet for Sagen og Haabet for Menneskeheden. Da man atter kunde faa Ørelyd efter den store Ovation, som paafulgte, rejste Miss Pankhurst sig for at svare. Ovationen fornyedes og efter en længere Ventetid kunde hun endelig faa udtrykt sin Taknemmelighed for Fanen, hvis Farver nu var bleven hende saa betydningsfulde. Orgelet spillede: Kvindernes Marseillaise. Tilhørerne deltog i Sangen.

Saasnart Miss Pankhurst senere rejste sig for at besvare en Tale, begyndte Ovationen paany.

Modet var et af de mest enthousiastiske, man nogensinde havde oplevet i Unionen. Man satte en Indsamling i Gang som et Tegn paa en praktisk Sympati for de 3 tapre Kvinder, som frigaves samme Dag. Resultatet blev 5,400 Kr.

Vi vil give en Oversigt over Unionens Arbejde i 1908.

Ialt har Unionen holdt 6,000 baade indendørs og udendørs Møder. De indendørs regner vi i Rækkefølge fra det store Møde i Hyde Park den 21de Juni, — da næsten en halv Million Mennesker var tilstede — til de smaa Møder paa Gadehjørnerne, der afholdtes ved Suppleringsvalgene; medens indendørs Møderne regnes fra Møderne i Albert Hall, den største Forsamlingsaal i Landet — den kan rumme 10,000 Mennesker — til smaa private Møder i Hjemmene (Drawing-Room Meetings).

Ved fem særlige Lejligheder er der gjort Forsøg paa at interviewe Conseilpræsidenten og at overrække ham en Petition, der indtrængende anmodede ham om at tage Kvindernes Fordring i Betragtning. Disse Deputationer har altid endt med Fængsling af de Kvinder, som havde paataget sig dem, og i Aarets Løb har saaledes 126 Kvinder maattet bøde for deres politiske Overbevisning. Deres samlede Dom rækker over en Periode af 14½ Aar.

Unionen har ført Kampen i 18 Suppleringsvalg og har i alle Tilfælde alvorligt skadet den Liberale Regerings Prestige.

Unionen har ogsaa været nærværende, saasnart en Minister har vist sig offentligt og har gjort en stærk Protest mod Regeringens vedvarende Afslag paa Fordringen: at give Kvinder Stemmeret.

Fra det økonomiske Standpunkt har Aaret været vidunderlig heldigt. Der er bleven indsamlet 342,000 Kr. Virksomheden er vokset stærkt, saa at Unionens Kontorer i London to Gange i Aarets Løb har maattet udvides, og nu — i Begyndelsen af 1909 — har Unionen 17 Kontorer i London alene. Foruden disse Kontorer har Unionen Hovedkvarter i de store Byer i Provindserne, saaledes i Bristol, Manchester, Bradford, Birmingham osv. Vort Ugeblad: »Votes for Women«, der begyndte i 1907 som et Maanedssblad, har udvidet sin Omdeling fra 2000 til 15000 Eksemplarer om Ugen og vokser daglig i Popularitet.

(Skrevet af Miss Pethick Lawrence til Miss Kramers, som efter et Uddrag til Jus Suffragi har sendt selve Artiklen til Kvindestemmerets Bladet).

Fra Sverrig.

Det var i den anden Uge af Januar at »Landsföreningen för Kvinnans politiska rösträtt« sendte en Deputation paa 30 Medlemmer af dens hele Bestyrelse til Kongen, og dens Fører, Dr. Lydia Wahlström, rettede en Tale til Hs. Majestæt, i hvilken hun nævnte alle de forhaandenværende Aarsager, i følge hvilke den svenske Kvinde burde have politisk Valgret. Hun endte saaledes: »Vi henvender os til Deres Majestæt med underdanig Ansøgning om, at da det nu indgivne Lovforslag om almindelig Stemmeret for Mænd efter al Sandsynlighed vil blive gennemført i nærværende Aars Rigsdagssamling, at det saa maatte behage Eders Majestæt at lade optage Kravet paa almindelig Stemmeret for Kvinder til umiddelbar Behandling.

Hans Majestæt sagde mange venlige Ord om sin Sympathi for Kvindernes Stræben efter Stemmeret men mente, at Forslaget om Mandens almindelige Stemmeret først maatte være helt afsluttet, og at man burde undgaa at forsinke den ved nu at blande Spørgsmaalet om Kvindernes Stemmeret ind deri. Hs. Majestæt lod sig forestille flere af Damerne, og det viste sig, at han var godt inde i Stemmeretsbevægelsen i Landet, og at han kendte Navnene paa de mest fremragende Ledere.

Anna Whitlock.

Det har været os en Sorg at høre, at vor udmærkede Nabo — (Grundlæggeren af »Landsföreningen för Kvinnans politiska rösträtt«, der dannedes i 1902 og med god Grund anses som et Monster til Efterligning for andre Lande) — Frk. Anna Whitlock, nedlægger sit Forerskab derfor. Vi gjorde hendes Bekendtskab, da hun med sin Adoptivdatter i Sommeren 1905 laa paa Landet i Hornbæk. Senere i 1906 under Kongressen, lærte vi at vurdere hendes store Finhed og Takt. Thi alle tre skandinaviske Nationer kunde dengang undertiden faa stærke Paamindelser om det Brud, der skete i 1905, og vi maa prise de dygtige Førere, der krydsede udenom alle Skær — ikke mindst Frk. Whitlock.

Men Froken Anna Whitlocks Hovedinteresse synes — tiltrods for det intensive Arbejde hun har egnet Landsforeningens Organisation og storartede Udvikling — at have været hendes Lærervirksomhed. Efter en Udenlandsrejse som Rekreation, da hendes Examen i Lærerindeseminariet havde indbragt hende en smuk Krands af Laud'er, oprettede hun et lille privat Læsekursus for Børn, der siden voksede til »Whitlockska Samskolen« i hvilken hun — ifølge den Anskuelse, der var hendes Grundsyn: at Dreng og Piger skulde have samme Udviklingsmuligheder — ret kunde indføre de Reformere i Skoleundervisningen, der med hendes vide Syn forekom hende nødvendige.

Vi kender endog hos os, hvor meget Arbejdet i Kvindestemmerettens Tjeneste kan vokse, og vi forstaar, at Anna Whitlock, hvis Landsorganisation maatte kræve et saa meget større personligt Arbejde, kan komme til det Punkt, at den ene af hendes Livsopgaver maa opgives, da et Menneske umuligt kan række til begge. Vi glæder os over, at Anna Whitlock gav 6 Aar af sit Liv til den store Lands-